

fodre sig selv hele vejen igennem. Hvis der skal være et tilsyn, skal det ligge et andet sted, ellers må vi ophæve det.

Adoptionsnævnet laver reglerne, Adoptionsnævnet er klageinstans, og så må vi sørge for, at hvis der overhovedet skal være et tilsyn, skal det altså ligge et andet sted. På det punkt tror jeg såmænd også godt, hr. Bruno Jerup og jeg kan finde hinanden, og jeg tror ikke engang, ministeren kan få fornøjelse af at spille os ud mod hinanden. Jeg tror, vi kan enes og vil anbefale ministeren at tilslutte sig folket.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg vil bare benytte lejligheden til at sige, at jeg også er enig langt hen ad vejen med hr. Bendt Bendtsen og fru Margrete Auken.

Mit sidste punkt ved jeg så måske ikke, om jeg er enig med alle om, men det er i hvert fald, at jeg forsøgte at få ministeren til ligesom at indse, at den model, der nu er, rummer en oplagt fare for det, jeg kalder inert. Så kan det være, ministeren synes, at min model ikke er den rigtige, og det er jeg altid villig til at diskutere.

Jeg synes sådan set, man skal prøve at forholde sig til, at det reelt rummer en oplagt fare for inert, at man fortsætter, som man plejer, og det kan man, uanset hvad man skriver i alle bemærkninger.

Ministeren har jo nok svært ved at komme med garantier for, at det ikke vil gå sådan, og det forventer jeg sådan set heller ikke, men mit forsøg på at komme fri af den inert drejer sig om at lave noget organisatorisk nyt i forhold til, hvad der foregår i dag, at vi simpelt hen, skal vi sige, skærer den gren væk, som jeg mener er usund i det her spil.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er en spændende debat, og når folk er ved at tale sig til enighed, er jeg ikke ude på at bryde den enighed, der opstår, hvis den bygger på et faktisk, et reelt grundlag. Jeg tror også selv, jeg har bidraget til misforståelse, men lad mig vende tilbage til det.

Det nye i det her er altså, at Adoptionsnævnet ikke blot som i dag er klageinstans for afgørelser, der er gået ansøgerne imod. Nævnet vil nu få forelagt alle afgørelser, også de positive, de, der er faldet ud til ansøgernes fordel, hvor de har fået imødekommet deres ansøgning om at kunne blive godkendt som adoptivforældre.

Det vil sige, at her får Adoptionsnævnet altså mulighed for at føre tilsyn. Det er en ankeinstans, det fører tilsyn.

Så kommer vi til dér, hvor jeg selv bidrog til forvirringen: Hvem udsteder så reglerne? Det gør Civilretsdirektoratet, som er under instruks af ministeren. Hvis Folketinget ønsker at få lavet noget om i regelgrundlaget, kan det kalde ministeren i samråd eller her i Folketingssalen, og så kan ministeren se, om ministeren er ved at have en administration, der bevæger sig væk fra at have et parlamentarisk flertal bag sig. Det er dér, hvor demokratiet er sikret i lovforslaget. Det folkelige demokrati er sikret ved, at parlamentet har adgang til at bruge ministeransvarlighedsbestemmelserne, og ved, at ministeren jo ikke kan administrere mod et tilkendegivet parlamentarisk flertal.

Når vi får diskuteret lovforslaget i detaljen med både hr. Bruno Jerup og med fru Margrete Auken, er jeg sikker på, at vi ender med at være enige om, at det ikke er tænkt så tosset. Der er også mennesker, der har siddet og tænkt meget længe over at skrue det her sammen ud fra den målsætning, som vi netop deler her, at der skal ske en forandring i det nuværende system.

Men jeg erkender hr. Bruno Jerups nervøsitet for inert i systemerne, og derfor kan jeg godt forstå, at han kræver konkrete svar. Jeg har prøvet at give dem her. Jeg beklager, at jeg selv bidrog med en misforståelse. Jeg håber, det er klaret nu, og at vi også under udvalgsarbejdet kan finde hinanden i en fælles forståelse af, at det her faktisk er godt tænkt.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil gerne bede justitsministeren svare på det, jeg spurgte om, nemlig om mulighed for lempelser for de ansøgere, der lever i ægteskab, men hvor en af parterne ikke har sit fulde helbred.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er netop på det område, som hr. Bendtsen stiller spørgsmål om, at lovforslaget adskiller sig fra betænkningen. Jeg har selv haft drøftelser med Det Centrale Handicapråds formand og sekretariatschefen efter betænkningens offentliggørelse, og som jeg sagde ved min besvarelse i første runde, er jeg glad for, at vi med dette lovforslag får ændret på det forhold, der gør sig gældende i dag for folk, der har et fysisk handicap.